

Så jeg hilser med stor glæde, hvad også integrationsministeren var inde på i sit svar, at der er sket en ansvarlig lovgivning, som betyder, at Danmark ikke blot er åben for enhver, der fra især den tredje verden har lyst til at flytte ind i det.

Så vil jeg lige spørge hr. Steen Gade, som er så forarget på Sveriges – og var det også Tysklands? – vegne over, at de må lade folk bosætte sig, der altså gifter sig, tvangsgifter sig i en meget ung alder: Hvorfor skulle Danmark dog være under pres, fordi Sverige ikke tør se virkeligheden i øjnene? Det er os, der har handlet ansvarligt, det er os, der har standset tvangsægteskaber, og det er altså os, der har forhindret det, som Sverige nu i almindelig politisk korrekthed kapitulerer over for. Jeg synes, det er en underlig argumentation, at netop dette samvittighedsløse Sverige, der accepterer tvangsægteskaber, skulle være et forbillede for os.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det, der er hr. Søren Krarups udgangspunkt, er, at døren har stået vidåben, og at det skulle vi gå ind for. Det går vi jo ikke ind for, det har vi ikke gået ind for, vi går overhovedet ikke ind for det, men vi går derimod ind for, at danskere skal have lov til at gifte sig. Jeg anser det sådan set for en del af et frit samfund, at man har lov til at gifte sig uden statsmagtens indblanding. Det er sådan en principiel betragtning.

Til spørgsmålet om tvangsægteskaber: Ligesom hr. Søren Krarup jo egentlig går ud fra noget, han tror – han tror, han har løst det – tror jeg, at vi har flyttet det, og jeg synes, der er megen dokumentation for det. Vi har flyttet tvangsægteskabsproblemerne, og jeg synes, at vi og også det flertal, der bærer politikken her, gør for lidt for at bekæmpe tvangsægteskaber, for det handler om mere rådgivning, det handler om en meget mere offensiv indsats over for de grupper, der er i farezonen. Og da vi var nogle folketingsmedlemmer, der var henne og kigge på de 62 berømte sager, blev vi også bekræftet i, at vi ikke gør nok i Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu siger hr. Steen Gade, at vi har flyttet det. Men vi kan da kun flytte det, fordi Sverige er selvmorderisk naivt og accepterer tvangsægtes-

skaber, hvor vi er ansvarlige nok til at sige, at vi ikke vil have med tvangsægteskaber at gøre. Skal Sveriges samvittighedsløshed binde os? Det var dog en underlig argumentation.

Det, der er sket – og det er jo også det, ministeren så overbevisende har redegjort for – er jo altså, at der efter katastrofen fra 1983, som selvfølgelig også kørte under radikal-socialdemokratiske regeringer op igennem 1980'erne og 1990'erne, og efter at det havde afsløret sig som en katastrofe, nu i 5 år har været en lovgivende regering og et støtteparti, som har sørget for, at denne katastrofe er blevet dæmpet. Det er en lykke for landet, og jeg synes, at hr. Gade skulle glæde sig over det.

Så vil jeg lige tilføje: Hvorfor har vi fået denne debat? Vi havde i går et åbent samråd, hvor præcis de samme ting blev sagt af de samme mennesker. Er det ikke at spille Folketingets tid, at vi nu også skal have en debat hernede?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Man kan måske sige til hr. Søren Krarup, at sådan nogle forslag er indleveret for lang, lang tid siden. Jeg troede, hr. Søren Krarup anede noget om, hvordan vi arbejder i Folketinget. Jeg synes ikke, debatten er unødvendig, for den fokuserer netop på, at der er nogle, der mener – som hr. Søren Krarup – at det ikke skal være tilladt for danskere at gifte sig frit. Det er jo det, der gør, at andre mennesker ude i verden opfatter os som et lukket samfund, og det er det, der gør, at en række danskere i forskellige situationer som ham af fremmed herkomst, der må bo i Flensborg og ikke kan få lov at bo tæt ved sin arbejdsplads på Lindø, opfatter det som urimeligt.

Der er jo steder, hvor tvangsægteskaber eller arrangerede ægteskaber, kan man sige, ender. Det kunne være i Malmø, men det kan da også være i Pakistan. Hr. Søren Krarup tror, at man bare kan løse problemet ved at lave nogle restriktive grænser i Danmark, som er urimelige over for en række mennesker. Men åben flytter jo.

Kl. 17.05

Det er jo i stedet en meget stærk påvirkningsindsats, der skal til i de miljøer, hvor der er en risiko for tvangsægteskaber, nemlig hjælp til den unge pige, hjælp til den unge mand, der bliver presset, og et pres på de forældre, som vil presse deres unge.